

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MH, NI

Žalovaní: OJ, Novo Banco SA

Výrok rozsudku

Článok 3 ods. 1 prvý a štvrtý pododsek nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že domnienka, ktorú stanovuje na určenie medzinárodnej právomoci na účely začatia insolvenčného konania, podľa ktorej centrom hlavných záujmov fyzickej osoby, ktorá nevykonáva slobodné povolanie alebo akúkoľvek inú samostatne zárobkovú činnosť, je miesto jej obvyklého pobytu, nie je vyvrátená na základe samotnej skutočnosti, že jediná nehnuteľnosť tejto osoby sa nachádza mimo členského štátu obvyklého pobytu.

(¹) Ú. v. EÚ C 206, 17.6.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 16. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Taliansko) – WWF Italia o.n.l.u.s., a i./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Vec C-411/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 92/43/EHS – Článok 6 – Ochrana prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín – Osobitne chránené územia – Výstavba cestného úseku – Posúdenie vplyvov tohto projektu na dotknuté osobitne chránené územie – Povolenie – Nevyhnutné dôvody vyššieho verejného záujmu)

(2020/C 297/22)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC a i.

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Výrok rozsudku

1. Článok 6 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje z nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu pokračovať v konaní o povolení plánu alebo projektu, ktorého vplyv na osobitne chránené územie nie je možné zmierniť a ku ktorému už príslušný vnútroštátny orgán vydal negatívne stanovisko, iba ak neexistuje alternatívne riešenie spôsobujúce menšiu záťaž pre integritu dotknutého územia, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
2. Ak bol vplyv plánu alebo projektu na osobitne chránené územie nepriaznivo posúdený podľa článku 6 ods. 3 smernice 92/43 a dotknutý členský štát napriek tomu rozhodol na základe odseku 4 tohto článku o jeho uskutočnení z nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu, článok 6 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje, aby bol tento plán alebo projekt po jeho nepriaznivom posúdení podľa odseku 3 tohto článku a pred jeho konečným prijatím uplatnením odseku 4 tohto článku doplnený opatreniami na zmiernenie jeho vplyvov na toto územie a aby sa pokračovalo v posudzovaní uvedených vplyvov. Naopak, článok 6 smernice 92/43 nebráni v tom istom prípade vnútroštátnej právnej úprave umožňujúcej vymedziť kompenzačné opatrenia v rámci toho istého rozhodnutia, pokiaľ sú splnené aj ostatné podmienky na uplatnenie článku 6 ods. 4 tejto smernice.

3. Smernica 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že žiadateľ uskutoční štúdiu vplyvov predmetného plánu alebo projektu na dotknuté osobitne chránené územie, na základe ktorej príslušný orgán vykoná posúdenie týchto vplyvov. Táto smernica naopak bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje poveriť žiadateľa začlenením požiadaviek, pripomienok a odporúčaní krajiny a environmentálnej povahy do konečného plánu alebo projektu potom, ako bol tento plán alebo projekt negatívne posúdený príslušným orgánom bez toho, aby takto zmenený plán alebo projekt musel tento orgán nanovo posúdiť.
4. Smernica 92/43 sa má vykladať v tom zmysle, že hoci ponecháva na členských štátoch, aby určili orgán príslušný na posúdenie vplyvov plánu alebo projektu na osobitne chránené územie pri dodržaní kritérií stanovených judikatúrou Súdneho dvora, bráni tomu, aby po jeho uskutočnení v tomto posúdení akýkoľvek orgán pokračoval alebo ho doplňoval.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 30.9.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 16. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București – Rumunsko) – Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Vec C-424/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2006/112/ES – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Článok 9 ods. 1 – Pojem „zdaniteľná osoba“ – Osoba vykonávajúca povolanie advokáta – Právoplatné súdne rozhodnutie – Zásada právnej sily rozhodnutej veci – Obsah tejto zásady za predpokladu, že toto rozhodnutie nie je zlučiteľné s právom Únie)

(2020/C 297/23)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Cabinet de avocat UR

Žalovaní: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Výrok rozsudku

1. Článok 9 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že osoba vykonávajúca povolanie advokáta sa musí považovať za „zdaniteľnú osobu“ v zmysle tohto ustanovenia.
2. Právo Únie bráni tomu, aby v rámci sporu týkajúceho sa dane z pridanej hodnoty (DPH) vnútroštátny súd uplatnil zásadu právnej sily rozhodnutej veci, ak sa tento spor netýka toho istého zdaňovacieho obdobia, ako je to, o ktoré išlo v spore, v ktorom bolo vydané toto právoplatné súdne rozhodnutie, ani nemá rovnaký predmet ako tento spor a ak by uplatnenie tejto zásady bránilo tomu, aby tento súd zohľadnil právnu úpravu Únie v oblasti DPH.

(¹) Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.